

Súd: Okresný súd Humenné  
Spisová značka: 11Csp/8/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118340060  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková  
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:6118340060.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpeného: Šmída advokátní kancelář s. r. o., so sídlom Eliščíno nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČ: 01 435 400, konajúci prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, IČO: 47 255 773 proti žalovanému: H. O.O., B.. XX.XX.XXXX, XXX XX X. XX v právnej veci o zaplatenie sumy 365,- eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 365,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 365,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa XX.XX.XXXX na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ktorým navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 365,- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.12.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ spoločnosť Provident Financial, s. r. o., IČO: 358 057 31, uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol pôvodný veriteľ žalovanému bezúčelový úver vo výške 620,- eur. Finančné prostriedky boli žalovanému odovzdané v hotovosti pri podpísaní zmluvy, pričom žalovaný prevzatie peňažných prostriedkov potvrdil podpisom zmluvy

Žalovaný sa v zmluve zaviazal tento úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, teda XX.XX.XXXX a posledná splátka bola splatná dňa XX.XX.XXXX. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej výške 213,90 eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a administratívny poplatok, ktorý zahŕňa najmä spracovateľský poplatok a služby obchodného zástupcu pôvodného veriteľa.

Súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaný uzavrel dňa XX.XX.XXXX aj Zmluvu o zabezpečení splátok úvere, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou, v zmysle toho, že sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo

v mieste bydliska klienta alebo v inom mieste podľa určenia klienta a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa. Za túto službu sa klient zaviazal uhradiť sumu, ktorá bola priamo úmerná počtu splátok tak, aby pokryla náklady pohonných hmôt a čas obchodného zástupcu. V danom prípade bola táto odmena zjednaná na sumu vo výške 319,30 eur. Žalobca sa rozhodol ku prospechu žalovaného túto čiastku neuplatňovať.

Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť, činila 11.153,20 eur (istina vo výške 620,- eur, úrok a administratívny poplatok vo výške 213,90 eur a odmena za služby vyplývajúce zo zmluvy o zabezpečení vo výške 319,30 eur), ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v celkovom počte splátok 60 a to vo výške 19,22 eur. Žalovaný pôvodnému veriteľovi uhradil celkovo sumu 255,- eur a teda uhradil len 13 splátok a na 14. splátku 5,14 eur. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z platobnej histórie. Pôvodný veriteľ poskytol žalovanému bezúčelový úver na obdobie 60 týždňov, pričom konečná splatnosť úveru tak nastala dňa 06.03.2015.

Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 16.12.2016 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanému vrátane príslušenstva na žalobcu, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávky nadobudla účinnosť dňa 16.12.2016.

Žalovaný súčasnému veriteľovi doposiaľ neuhradil svoj záväzok ani len z časti, posledná výzva žalobcu na zaplatenie pred podaním žaloby bola žalovanému odoslaná dňa XX.XX.XXXX. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje len istinu vo výške 365,- eur a úrok z omeškania od XX.XX.XXXX z tejto istiny do zaplatenia. Žalobca si neuplatňuje zmluvné úroky, poplatok za garantované služby a ani nárok z druhej zmluvy, t. j. zo zmluvy o zabezpečení splátok.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil výpis z obchodného rejstříku, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, Predžalobnú výzvu zo dňa XX.XX.XXXX, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, výpis splátok a úhrad, Zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 10.01.2014, Podací hárok Q..

4. Platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk a keďže žalobca podal včas návrh, aby sa v konaní pokračovalo na miestne príslušnom súde, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu.

5. Podľa ust. § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré si žalovaný prevzal po vykonaných úkonoch potrebných na zistenie jeho skutočného pobytu podľa ust. § 116 ods. 1 CSP dňa 03.5.2019. Oznámenie o podanej žalobe a oznámenie o doručovaní písomnosti žalovanému bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu od 16.4.2019 do 02.5.2019.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť,

- a) ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 365,- eur s prísl. S poukazom k uvedenému súd dňa 04.06.2019 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu od 15.05.2019 do 03.06.2019.

9. Keďže boli splnené podmienky pre verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia pojednávania v spotrebiteľskej veci, súd tak učinil, pričom sa oboznámil s obsahom žaloby a jej prílohami, s výpisom kalkulačky pre výpočet RPMN a zistil tento skutkový stav.

#### Skutkový stav

10. Pôvodný veriteľ spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako veriteľ a žalovaný ako klient dňa 10.01.2014 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 620,- eur. Žalovaný sa zaviazal celkovo vrátiť sumu 833,90 eur v 60 týždenných splátkach pri výške 1. a 59. splátky 13,90 eur a poslednej splátky vo výške 13,80 eur. Splatnosť prvej splátky bola 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Termín konečnej splatnosti úveru bol 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Výška úroku bola 22,38 % p. a. zo sumy úveru, t. j. v číselnom vyjadrení 89,28 eur a poplatok za garantovanú službu bol vo výške 124,62 eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 70,38 % a priemerná RPMN vo výške 45,94 %.

11. Podľa zmluvy zákazník, teda žalovaný požiadal plnenie tejto zmluvy v režime „Hotovostný režim“, pričom zákazník podpísal na tejto zmluve potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti.

12. Podľa bodu 1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úver podľa zmluvy je druhom spotrebiteľského úveru, ktorý má formu pôžičky a prostriedky z úveru sú určené na osobné potreby zákazníka bez obmedzenia osobitným účelom, s výnimkou ich použitia na výkon zamestnania, povolania, podnikania, inej zárobkovej činnosti alebo na účel podľa § 1 ods. 3 zákona.

Podľa bodu 4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre zákazníka zabezpečiť nasledovné

- a) službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a / alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy,
- b) podporu prostredníctvom zákaznickej telefonickej linky 0850111104 a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle [www.provident.sk](http://www.provident.sk), a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy,
- c) službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- d) službu poskytnutia karty splátok zákazníkovi ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto Zmluvy,
- e) na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej 4 týždne, sa Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa článku 10.

Podľa bodu 9. zmluvy o spotrebiteľskom úvere Zákazník sa zaväzuje platiť Providentu týždenné splátky celkovej dlžnej sumy riadne a včas a v súlade s pokynmi Providentu.

13. Medzi pôvodným veriteľom a žalovaný bola dňa 10.1.2014 zároveň uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal, že zákazníkovi za odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy poskytovať službu spočívajúcu prevzatí peňažnej sumy určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX uzavretej medzi zákazníkom a poskytovateľom, a v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru v mene zákazníka. Služba je poskytovaná na individuálnom prístupe k zákazníkovi a s potrebnou súčinnosťou, ku ktorej sa zákazník zaväzuje. Prevzatie peňažnej sumy sa bude uskutočňovať v mieste určenom Zákazníkom v meste alebo obci, kde má Zákazník pobyť. Zákazník má možnosť zvoliť si čas týždenného preberania peňažnej sumy, ktorá má byť použitá na úhradu splátok spotrebiteľského úveru, ktoré vykonáva vždy jedna poverená osoba Poskytovateľa podľa odseku 1.10, ktorá je k dispozícii Zákazníkovi na účely poskytovania služby, ako aj všetkých informácií s ňou spojených a to každý deň v týždni

Zákazník sa v tejto zmluve zaviazal, že za poskytnutie služby zaplatí poskytovateľovi odmenu vo výške 319,30 eur, ktorú bude splácať v 60 pravidelných týždenných splátkach pri výške 1. až 59. splátky 5,32 eur a poslednej splátky 5,42 eur. Odmena bola splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena zohľadňuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúce úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.

Túto odmenu si žalobca v predmetnom konaní neuplatňuje.

14. Z predloženého výpisu splátok a úhrad z úveru č. XXXXXXXXXX vystaveného právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že žalovaný uhradil právnemu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 255,- eur.

15. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že pôvodný veriteľ spoločnosť Endepro, s. r. o. v likvidácii (do 3.4.2018 vystupujúci pod obchodným menom Provident Financial, s. r. o.) na strane postupcu postúpil na žalobcu pohľadávky, ktoré vznikli postupcovi ako veriteľovi na základe zmlúv o úvere, ktoré postupca ako veriteľ uzatvoril s dlžníkmi, na základe ktorých poskytol dlžníkom úvery v určitej dohodnutej výške, ktoré sa dlžníci zaviazali spolu s úrokmi vrátiť postupcovi v dohodnutých splátkach; a na základe zmlúv o zabezpečení splátok úveru, ktoré postupca ako veriteľ uzatvoril s dlžníkmi, na základe ktorých si dlžník objednal u postupcu službu, spočívajúcu vo výbere splátok úveru v hotovosti v mieste dlžníkom určenom a postupca sa na základe týchto zmlúv zaviazal poskytnúť dlžníkovi túto službu a to za odmenu v dohodnutej výške splatnú v splátkach úveru spolu so splátkou úveru, ktoré sú podrobne špecifikované v prílohe číslo 1 tejto zmluvy a to aj spolu s príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými. V bode 5 v článku 1 tejto zmluvy postupca vyhlásil, že podľa jeho názoru sú pohľadávky prevažne premlčané.

16. Pôvodný veriteľ listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX sa žalobca stal veriteľom pohľadávok, ktoré vznikli voči žalovanému spoločnosti Provident Financial, s. r. o. a to zo zmluvy o spotr. úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2014 a zmluvy o zabezpečení splátok zo dňa 10.01.2014.

17. Žalobca listom - Predžalobná výzva zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaného na úhradu dlhu, ktorý vyčíslil vo výške 939,62 eur, v ktorom zahrnul aj úrok z omeškania, najneskôr do 10.09.2018. Predžalobnú výzvu žalobca zaslal žalovanému doporučeným listom druhej triedy.

18. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

19. Žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu a ani nerozporoval obsah listín predložených žalobcom, preto súd považoval vyššie uvedené zistené skutočnosti za nesporné.

20. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 5620,- eur, výške splátky 13,90 eur, a počte splátok 60 v intervale splácania - týždenne výška RPMN je 70,27% a splatená suma predstavuje 834,00 eur.

21. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 620,- eur, výške splátky 19,22 eur = 13,90 eur + 5,32 eur (zo zmluvy o zabezpečení splátok), počte splátok 60 a v intervale splácania - týždenne výška RPMN je 228,66% a splatená suma predstavuje 1.153,20 eur.

Právny stav

platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. g) Zákona na účely tohto zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) Zákona na účely tohto zákona sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom

Podľa § 2 písm. i) Zákona ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmy z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa

vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Posúdenie veci súdom

27. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

28. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah zmluvných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

29. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka tiež formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

30. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

31. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

32. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 620,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 týždenných splátkach vo výške á 13,90 eur, posledná vo výške 13,80 eur. Žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 255,- eur.

33. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú údaje požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) a v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN.

34. Súd je toho názoru, že zmluva spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje povinný údaj a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedené ustanovenia je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

35. Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Spotrebiteľ by mal mať presne určené, do kedy má úver splácať, a ponechať to na počítaní, v danom prípade 60 týždňov, nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je náročnejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov.

36. Podľa Krajského súdu v Prešove „termín konečnej splatnosti úveru nemožno nahrádzať matematickým výpočtom osobitne pri početných týždenných splátkach ako to bolo v prípade daných zmlúv o úvere. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy akú dlhú dobu a dokedy bude úver splácať. Konečná splatnosť by preto mala byť uvedená minimálne konkrétnym mesiacom a rokom pokiaľ termín splatnosti splátok zo zmluvy má byť jasný a transparentný“ - rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/27/2018 zo dňa 25.06. 2018.

37. Súd vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje aj ďalší údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

38. V zmluve sa uvádza len výška prvej až predposlednej splátky a poslednej splátky bez bližšej špecifikácie. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov, a to nielen percentuálnym vyjadrením, a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Súd poukazuje na ustálenú súdnu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého „pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika

nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridrižoval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný.“

40. Pre úplnosť súd poukazuje aj na iný názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, na ktorý tiež žalobca odkazuje, podľa ktorého, „vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“

41. Zámerom zákonodarcu síce bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu a nepochybne nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice, avšak do „konfliktu“ sa zákon so Smernicou dostal v dôsledku priznania vyššej ochrany spotrebiteľa stanovením požiadavky rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, aby spotrebiteľ mal vedomosť v akej výške bude platiť istinu a v akej výške na úroky a ostatné poplatky.

42. Pri existencii protichodných názorov súdov vyššej inštancie súd konajúci v tejto veci sa priklonil k záverom, ku ktorým dospel Krajský súd v Prešove a ktorý odklon od rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil tak, že „princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.“ (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/86/2018 z 3.7.2018) K tomu je potrebné ešte dodať, že dve rôzne zákonné formulácie predmetnej obsahovej náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch (zákonná úprava do novelizácie do 1.5.2018 a po uvedenom dátume), nemôžu smerovať k jednému výkladu (pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/464/2016 zo dňa 28.03.2018).

43. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narušať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala (a aj podáva) stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby členenia splátok úveru.

44. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku,

ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že v zmluve o úvere nebola výška RPMN uvedená správne.

45. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške pri výške úveru 620,- eur, výške splátky 13,90 eur, a počte splátok 60 v intervale splácania - týždenne výška RPMN je 70,27% a splatená suma predstavuje 834,00 eur.

(výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky  
<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>)

Súd je však toho názoru, že do výpočtu RPMN je potrebné zahrnúť aj ako ďalší náklad a odmenu vyplývajúcu zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Tak pri výške pri výške úveru 620,- eur, výške splátky 19,22 eur = 13,90 eur + 5,32 eur (zo zmluvy o zabezpečení splátok), počte splátok 60 a v intervale splácania - týždenne výška RPMN je 228,66% a splatená suma predstavuje 1.153,20 eur. Podľa názoru súdu tzv. zmluva o zabezpečení splátok úveru bola len umelo vytvorená pôvodným veriteľom ako samostatná zmluva, avšak je potrebné ju vnímať ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože predstavuje len spôsob splácania úveru formou osobných výberov splátok za službu, ktorá bola viazaná na samotný poskytnutý úver. Jedná sa iba o doplnkovú službu, ktorá mala byť poskytovaná zo strany pôvodného veriteľa a to v priamej súvislosti s poskytnutým spotrebiteľským úverom.

46. Uvedenú zmluvu o zabezpečení splátok úveru súd považuje za rozpornú s dobrými mravmi, keďže spotrebiteľ (žalovaný) mal platiť za túto službu odmenu vo výške predstavujúcej viac ako polovicu z poskytnutého úveru. Výška danej odmeny sa teda odvíja od výšky úveru a to vedie k záveru, že pôvodný veriteľ takýmto spôsobom sa snaží opticky vyvolať dojem pomerne nízkej úrokovej sadzby, hoci v podstate aj spomínaná odmena odvíjajúca sa od výšky úveru plnila účel úroku. S poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka súd teda uvedenú zmluvu o poskytnutí služby komfort považuje za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, pričom poukazuje, že žalobca v tomto konaní si neuplatňuje nárok na odmenu z tejto zmluvy, avšak súd považoval za potrebné vyhodnotiť aj túto listinu, ktorú žalobca predložil spolu so žalobou.

47. „Podľa záverov odvolacieho súdu je právne bezvýznamné, aká terminológia sa použije na označenie platby za zabezpečenie splátok úveru (odmena/poplatok). Dôležité je, že ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti poplatku, je jeho netransparentnosť a neprimeraná výška, výrazne presahujúca náklady žalovanej na uvedenú doplnkovú službu a obchádzanie skutočných úrokov a skutočnej RPMN. Ak by poplatok bol zahrnutý v RPMN, jej celková výška by bola omnoho vyššia ako bolo uvedené. Uvedený poplatok sa totiž svojim rozsahom približuje súčtu úrokov a administratívneho poplatku, pričom v niektorých prípadoch aj tento súčet prevyšuje. Ak poplatok za zabezpečenie splátok úveru podstatne a v rozpore s akoukoľvek logikou, neprimerane prevyšuje náklad na doplnkovú službu, ktorej plneniu korešponduje, ide o exces pri používaní inštitútu poplatku“ - rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/142/2016 zo dňa 08.12.2016.

48. Podľa iného záveru odvolacieho súdu „z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Spätosť predmetných zmlúv je daná tým, že v prípade neuzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať zmluvu o poskytnutí služby K., keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach. Zmluva o poskytnutí služby komfort podlieha prieskumu súdu podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávatelia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať neprimeraný majetkový prospech od spotrebiteľov. Tak zmluva o poskytnutí služby komfort, ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť.

Nie je možné považovať ich za individuálne dojednané.“ rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/76/2018 zo dňa 25.6.2018

49. Žalovaný bol tak na istine spotrebiteľského úveru povinný zaplatiť sumu 620,- eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany pôvodného veriteľa reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného boli uhradené finančné prostriedky vo výške 255,- eur a teda nesplatená časť spotrebiteľského úveru je vo výške 365,- eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný, preto žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

50. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,00% ročne od 17.12.2016, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy nadobudla účinnosť Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi žalobcom a pôvodným veriteľom. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 16.3.2016 je vo výške 0,00 %. Úrok z omeškania uplatnený žalobcom nie je v rozpore s citovanými predpismi upravujúcimi prípustnú výšku úroku z omeškania, preto súd vyhovel aj tejto časti návrhu a žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 365,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia, pričom súd poukazuje, že žalobca si uplatnil úroky z celej čiastky, čo je pre spotrebiteľa výhodnejšie, ako keby si žalobca uplatňoval úroky z každej splátky samostatne.

51. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanému určil do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

K trovám konania

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 365,- eur s príslušenstvom. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a teda úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 100% a úspech žalovaného predstavuje 0%. Súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a náhradu trov konania priznal žalobcovi v uvedenom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CPS podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.